

OTO BAIKOR ETA OPTIMISTA

Oto baikor utsa da.

Ez dauz gauzak alderantzitik begiratzen. Zertarako alderantziz begiratu?

Alde onetik begirata be, naiko lan dago bizimoduan, arranok ez baituk!

Eibar´en biar egite eban aldi aretan.

Lantegi batean.

Astelenetik zapaturarte.

Zapatu gaberarte.

Ez zan oraindik “sábado inglesa” asmatu, arratsaldean festa artzeko.

Astelenero goizeko trena artun eta an doa aste osoa keartean pasatzera, bere erritik kanpora.

Astelena eta biramona alkarrekin doaz...

Astelen goizean, zazpi t´erdiko trena artzean, onela diotza Pototo´k:

- Oto, bixamonik, bai?

- Ba, apurtxo bat, Bañan, zer...? Etzi asteaizkena, “jodida la semana”.

POTOTO AFRIKA´N EIZTARI

Pototo Africa´n izana dogu.

Eizean.

Jakiña, Euskalerrri´ko mendietan ez da lapurtxoririk be gelditzen.

Paseko kalandriaren bat edo beste... Bestela, zer? Goiko laño-artean uso-taldetxo bakanen bat?

Ezer be ez.

Pototo gizon prestua ez da kalandriekin konformatzen. Gutxienez leoiak bear dauz.

Leoi billa Afrika-alderuntz jo dau. An bai, kaza ugari, leoiak eze, elefanteak be bai...

Eizetik etorri zanean, Oto agertu zitzaion etxean. Barrura sartundakoan, an ikusi eban, maai-aurrean leoi-narru eder aundi bat:

- Eize ederra egin dok Afrikalde orretan.

- Boo... Suerte apur bat be izan dogu.

- Bildurra emongo dau orrelako animal zarra aurrean ikusteak...

- Bai, ba... emoten dau.

- Arriskurik izan al dok?

- Ez dakit ondo... Burruka latza izan genduan alkarren artean: bere azala ala nere, bietako bat.

- Ba azal bezela, alfanbrotarako, ire azala ohea...

Oto gizarajoak ez zuan geiago itz egiteko astirik izan: Pototo´ren ukabilla bere buru gañera zetorrela ikusirik, anka korrika kalera. Kalean arnasa artu ebanean, onela esaten eutsan bere buruari:

- Zerk asarratu ote du orrela jartzeko?

OTO TXARTELETAN

(Gure aurtzaroan be irauten eban oitura zaar orrek: Pazkotan mundu guztia joaten zan Jauna artzera eukaristian; baña, aurretik, Parrokoaren gana joan bear izaten zan Dotriña-examiña egitera. Ondoren Erretoreak emoten eban txartel bat jaunartzeko lanak egiteko. Orixe izaten zan “txarteleta”).

Oto mutil gaztea Garizuman, urteero bezela, Erreto-rearen etxera joan zan Dotriña examiña egitera, Pazko garaiko txartela jaso aal izateko.

Erretorea maai-atzean eserita.

Oto maai-aurrean zutunik, estu eta larri, txapela eskue-tan bueltaka.

- Ara, Oto, galdera errex au egingo diat: Noiz eta nun il zan Jesus?

Otok jira eta buelta txapelari; bañan Jesus´en eriotza-ren berririk ez eban bere buruan iñun topaten. Erretoreak bidali du etxera txartelik gabe.

Oto etxera eldu danean eta gertatutakoak amari agertu, amaren asarrea...! Laga danak sukalde baztarrean zeuden bezela, jantzi kalerako soñekoa eta or dijoa Erretore-etxera, pertza konpontzeko asmoetan:

- Erretore jauna, berorrek ez deutso nere semeari txartelik emon!

- Ez, andrea.
- Zergaitik ori?
- Nola emon, Jesukristo noiz eta nun il dan ez ba'daki?
- Ta, Jesukristo il al da? Nik beintzat gaxo zegoenik be ez nekien.

MILLA PESETAKOA FALTA

- Otok alguazil ikasten diardu.
- Erriko festak, ganberroa ugari aldameneko errietatik sartzen da eta agintariak indarraren laguntza bear. Oto'ri laguntza ori alkate jaunak eskatu zion.
- Erriko festetan azoka be izaten da.
- Ba ebiltzen bai tratante eta bai ijito ugari.
- Alako batean Oto'k ijitoa ikusten du tratante baten poltxatxo arrapatzen. Oska asi da:
- Entzun, motxaille...!
- Ijitoa aurretik eta Oto atzetik... A zer korrika apostua egin eben biok erriko enparantzan...!
- Oto ez da adimen argiko gizona, baña anakak ditu basauntzak baño ariñoago...
- Berai motxaille batek korrika irabazi...?
- Ez orixe!
- Berreun pauso ematerako, elduta eukan ijitoa lepazamarretik. Biok arnas estuka:
- Zertara etorri az erri onetara?
 - Astoa eroatera.
 - Astoa eroatera eta lapurretan?
 - Ba...
 - Milla peseta dok lapurren multa.
 - Ez dot bosteun besterik...
- Errejistroa pasatu ondoren, ez eutson beste dirurik topa.
- Problema latza eta korapillo eztua!
- Oto'k bere buruari atz. Pentzakizunetan ebillen seña-lea. Baña, Oto'ri sekulan ez zaio argirik palta, bearrean arkitzen danean:
- Zoaz berrito azokara eta billatu beste basteunak.

BEI EZKORRAK

- Oto ta Pototo baserritar berriak ziran oraingo.
- Oto'k bere bizitza guztian ez zuan bei bat metro bate-ra ikusi. Errapea nun zuen ziur-ziur ez zuen jakingo. Pototo'k baserriak izan ebezan, baña maistarren eskuetan. Oietako aizkena berak eramatea erabaki du Oto'ren laguntzarekin.
- Amar bei txuri-beltzak baebezen, beintzat. Jaten emoten aaztu egiten zitzairen noiz-beinka; esnea jeisterik, ori ez sekulan.
- Oto ez zan sekulan baserri batean ibili; irakurtzen, ordea, ikasi eban eta liburutxo bat erosi zuan beiak nola jeisten ziran ikasteko: ontzi bat esnea jasotzeko eta aulkitxo bat bear ziran...
- Urrengo goizean, ontzia esku batean eta aulkitxoa bes-tean, sartun da Oto kortan beiak jeisteko asmoetan... Bitarte orretan Pototo baratzean ebillen tomatei sulfatoa botatzen.
- Oto ikulluan sartzearekin batera, asi ziran barru aretan marruak eta zaratak... Burruka gogorren bat sortu zala zirudien... Ango izkanbilla...!
- Alako batean irten dau Oto'k kortatik kanpora, bere aulkitxoa eskutik zintzilik duela eta ezkerreko begia, berriz, more-more:
- Zer abil, Oto, barru orretan ainbeste izkanbilla atarateko?
 - Bei oiekin ezin dot burutu!
 - Zer, ba?
 - Ezi gabeak dozak.
 - Ezigabeak?
 - Betizuak, orixe, betizuak. Begira bere begiari!
 - Bai, bai, ederra artun dok begi orretan! Bañan, zer gertatu da?
 - Betizu oiek ez ebela nai sillatxo onetan ezarri!!!